

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 255/04-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Evy Vančovej, K; Ing. Olivera Vanča, K, a Petra Vanča, K, zastúpených advokátom JUDr. M. F., K., ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 1326/99, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Evy Vančovej, Ing. Olivera Vanča a Petra Vanča **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júna 2004 doručená sťažnosť Evy Vančovej (ďalej len „sťažovateľka“), Ing. Olivera Vanča a Petra Vanča (spolu ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva ne prejednanie ich záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice - okolie (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 16 C 1326/99.

Zo sťažnosti vyplýva, že:

- 12. októbra 1999 sťažovateľka podala okresnému súdu návrh vo veci zaplatenia 806 000 Sk s príslušenstvom na základe nároku, ktorý jej vznikol z potvrdenia o uznaní dlhu odporcami v 1. a 2. rade;
- 7. decembra 1999 okresný súd nariadil pojednávanie na 14. január 2000, ktorého termín bol na základe žiadosti odporcov okresným súdom 10. januára 2000 zrušený;
- 12. januára 2000 okresný súd nariadil pojednávanie na 3. február 2000, ktoré bolo z dôvodu predvolania svedka a vykonania ďalšieho účastníkmi navrhovaného dokazovania odročené na neurčito;
- 1. marca 2000 okresný súd nariadil pojednávanie na 23. marec 2000, ktoré bolo pre neprítomnosť účastníkov konania a z dôvodu ich opätovného predvolania, ako aj opätovného predvolania svedkov odročené na 13. apríl 2000;
- 13. apríla 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo po vypočutí účastníkov konania z dôvodu opätovného predvolania odporkyne v 2. rade odročené na 12. máj 2000;
- 12. mája 2000 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo pre neprítomnosť oboch odporcov odročené na 8. jún 2000 z dôvodu ich opätovného predvolania pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty;
- 8. júna 2000 za prítomnosti všetkých účastníkov bolo pojednávanie odročené na 12. jún 2000 za účelom vyhlásenia rozhodnutia;
- 12. júna 2000 bolo pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu, že právny zástupca sťažovateľky (v konaní pred okresným súdom v postavení navrhovateľky) oznámil okresnému súdu, že sťažovateľka žiada o jeho odročenie, pretože chce upraviť návrh tak, aby do konania na jej strane vstúpili jej dvaja synovia;

- 19. septembra 2001 okresný súd nariadil pojednávanie na 11. október 2001, pričom sťažovateľka predložila okresnému súdu opravený návrh a pojednávanie bolo pre neprítomnosť odporcov z dôvodu ich opätovného predvolania a z dôvodu rozhodnutia o zmene návrhu a pripustení vstupu ďalších osôb do konania odročené na neurčito;
- 20. mája 2003 okresný súd uznesením rozhodol o zmene návrhu a o pripustení vstupu ďalších osôb do konania;
- od 12. mája 2003 (dopyt na Centrálnu evidenciu pobytu obyvateľov Slovenskej republiky v Banskej Bystrici) do 15. augusta 2003, keď okresný súd uznesením ustanovil odporcom opatrovníka pre ich neznámy pobyt, zisťoval okresný súd miesto pobytu odporcov;
- 8. apríla 2004 okresný súd nariadil pojednávanie na 7. máj 2004, na ktorom rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. augusta 2004.

Pred podaním sťažnosti ústavnému súdu podala sťažovateľka 19. apríla 2002 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorý ju kvalifikoval listom sp. zn. Spr. 2064/02 z 19. júna 2002 ako dôvodnú, pretože zo strany súdu vznikol prieťah od 12. júna 2000 do 9. augusta 2001. Sťažovateľka 28. apríla 2003 poslala Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky „*Podnet na prešetrenie postupu Okresného súdu Košice - okolie v právnej veci pod č. k.: 16 C 1326/99*“, ktorý bol postúpený na vybavenie okresnému súdu. Okresný súd v liste sp. zn. Spr. 2083/03 z 9. júna 2003 konštatoval, že pretože opätovne došlo k prieťahom v konaní, považuje sťažnosť za dôvodnú.

Vzhľadom na uvedené skutkové a právne okolnosti sťažovateľa žiadajú, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1) Základné právo sťažovateľov v 1. až 3. rade, t. j. Evy Vančovej, Ing. Olivera Vanča a Petra Vanča, všetci trvale bytom K., štátni občania SR na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov (Ústava SR) a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice - okolie, spisová značka 16 C 1326/99 postupom Okresného súdu Košice - okolie porušené.

2) *Okresnému súdu Košice - okolie v konaní vedenom pod spisovou značkou 16 C 1326/1999 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.*

3) *Ústavný súd sťažovateľom v 1. až 3.rade, t. j. Eve Vančovej, Ing. Oliverovi Vančovi a Petrovi Vančovi, všetci trvale bytom Košice, štátni občania SR priznáva primerané zadosťučinenie vo výške 300.000,- Sk, a to spoločne a nerozdielne, ktoré je Okresný súd Košice - okolie povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto nálezu.*

4) *Porušovateľ je povinný sťažovateľovi nahradiť trovy súdneho konania.“*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...)“.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru „Každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo (...) v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom (...), ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch (...)“.

Pokiaľ ide o porušovanie označených práv v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 16 C 1326/99, ústavný súd pripomína, že okresný súd rozhodol vo veci samej rozsudkom zo 7. mája 2004.

Je potrebné zdôrazniť, že sťažovatelia doručili sťažnosť ústavnému súdu 10. júna 2004, t. j. po vyhlásení rozsudku okresného súdu (7. mája 2004). V čase jej podania už nemohlo zo strany okresného súdu dochádzať k porušovaniu sťažovateľmi označených základných práv.

Predmetný rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 3. augusta 2004.

Ako už bolo uvedené, okresný súd v namietanej veci rozhodol rozsudkom zo 7. mája 2004. Vyhlásením rozsudku vo veci samej a jeho doručením okresný súd vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty sťažovateľov. Ďalšie úkony alebo postupy už okresný súd nemohol vykonávať, a preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha okresného súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila rozhodnutím vo veci samej. Pretože proti rozsudku okresného súdu nebolo podané odvolanie, predmetný rozsudok bol konečným rozhodnutím vo veci samej.

Z uvedeného vyplýva, že tvrdené porušovanie základného práva podľa č. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru okresným súdom skončilo skôr, než bola podaná sťažnosť ústavnému súdu, t. j. pred 10. júnom 2004.

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (m. m. I. ÚS 77/02, I. ÚS 213/03) ochrana základného práva vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva

podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru sa poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva ešte trvalo. Podľa tvrdení obsiahnutých v sťažnosti v danej veci nejde o takýto prípad, preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov už po predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. augusta 2004